

Bilag 3.

Bemærkninger til læreruddannelsesudvalgets udkast.

Til § 1.

Den i lov af 11. juni 1954 § 1 givne bestemmelse om uddannelsens formål er gentaget i denne bestemmelse.

Undervisning i ungdomsskolen og aftenskolen nævnes under hensyn til, at folkeskolens lærere i vid udstrækning medvirker også ved disse skoleformer, og for at understrege ønskeligheden af, at seminarierne på forskellige måder, f.eks. ved indkaldelse af foredragsholdere, giver de studerende et vist kendskab til det frie folkelige oplysningsarbejde. Man har dog, som det vil fremgå af det efterfølgende, ikke søgt at give regler for en undervisning, der særlig og direkte tager sigte på disse skoleformer; men man ønsker at gøre opmærksom på, at udbygningen af liniefagsordningen, indførelsen af pædagogisk speciale for ældre klasser samt muligheden for frie kurser og studiekredse må menes at give de studerende sådanne faglige og pædagogiske kvalifikationer, at de inden for det af den enkelte særligt studerede område vil være i stand til at påtage sig undervisning af voksne elever. Man mener dog ikke derved fuldt ud at kunne imødekomme ungdomsskolens og aftenskolens krav, men må henvise til efteruddannelsen ved Danmarks Lærerhøjskole, jfr. anordning om Danmarks Lærerhøjskole af 17. juli 1963, § 2.

Til § 2.

Indholdet af bestemmelsens stk. 1 svarer til lov af 11. juni 1954 § 2, stk. 1.

De i lov af 11. juni 1954 § 32, stk. 1, indeholdte regler om godkendelse af private seminarier foreslås erstattet af bestemmelserne i nærværende paragrafs stk. 2. Det er udvalgets opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at lovens regler i videst muligt omfang gælder direkte for både stats- og privatseminarier, jfr. f.eks. med hensyn til rektorer og lærerkårter lovforslagets § 19. Under denne forudsætning synes det ikke fornødent som i 1954-lovens § 32, stk. 1, at angive nærmere regler for, hvilke krav et privatseminarium må opfylde for at opnå godkendelse. De nærmere betingelser for godkendelse, der stilles af under-

visningsministeren, vil i første række vedrøre seminariernes lokaleforhold og undervisningsmateriel.

Til § 3.

Den faglige betingelse for optagelse på et seminarium er, at aspiranten har bestået studentereksamen eller en særlig adgangsprøve, om hvilken sidstnævnte der henvises til bemærkningerne til § 4. Der er ikke fastsat nogen minimumsgrænse for den karakter, hvormed studentereksamen eller adgangsprøven skal være bestået, for at optagelse kan finde sted, idet det må tages i betragtning, at en student kan immatrikuleres ved universitetet uden hensyn til det opnåede eksamensresultat; det må dog tilføjes, at med hensyn til adgang til et universitet og optagelse på et seminarium er der den forskel, at i seminariets afgørelse af, om en aspirant kan optages eller ikke, indgår tillige den i stk. 2 anførte vurdering.

De i stk. 1 under b) og c) anførte betingelser svarer til de i lov af 11. juni 1954 § 3, b og c anførte bestemmelser.

Optagelse er endvidere afhængig af, at der efter seminariets vurdering ikke foreligger omstændigheder, der tyder på, at aspiranten vil være uegnet til lærergerningen. Denne bestemmelse betegner en ændring i forhold til lov af 11. juni 1954 § 10, stk. 1 og § 14, stk. 2, i henhold til hvilken seminarier skal skønne om, hvorvidt en aspirant er egnet til lærergerningen. Ændringen motiveres med, at egnethed for lærergerning er noget meget mangeartet, hvorfor det er forbundet med betydelige vanskeligheder at skønne herom ved optagelsen, ikke mindst fordi aspirantens udviklingsmuligheder må indgå som et væsentligt moment i skønnet, hvorimod der synes at være større mulighed for at afgøre, om der hos en aspirant findes egenskaber og karaktertræk, der må anses for uønskelige. Det må tilføjes, at særlig fremtrædende umodenhed hos en aspirant, der i øvrigt opfylder betingelserne for optagelse, må kunne danne grundlag for på det givne tidspunkt at undlade optagelse af den pågældende, uden at senere optagelse dermed er udelukket.